

מאורות אל העבר

יט אייר תשח | 28/05/1948

פליטי הרובע גולים דרך שער ציון- מאת [1],
נחלת הכלל, ויקפדיה

אם אשכחך ירושלים

לוחמי הלגיון הירדני לא האמינו לכמות הלוחמים הכשירים שנותרו בין בתיו ההרוסים של הרובע היהודי ביום הכניעה - י"ט באייר תש"ח (28.5.1948). כאלף וחמש מאות איש הורשו לעבור דרך שער ציון אל האזור היהודי. כשלוש מאות שבויים, וביניהם (בניגוד להסכמים) גם אזרחים ופצועים קשה (ורופאים ואחיות שהתנדבו להישאר עימם), נלקחו למחנה השבויים בעבר הירדן. תמה מסכת הגבורה והייסורים של לוחמי הרובע היהודי שבעיר העתיקה. השכונה היהודית הזעירה התגוננה חודשים ארוכים, כשהיא מנותקת ונצורה. כשבועיים חללים נפלו בקרבות הרובע, וביניהם ניסים גיני בן העשר, שנפל יום אחד לפני הכניעה בהעבירו מידע בין העמדות השונות. בשעה שהערבים שרפו את הבתים ופוצצו את בתי הכנסת, אבלו יושבי מדינת ישראל הצעירה על הגלות מלב ירושלים. במשך שנים רבות התווכחו המעורבים בקרבות, האם ניתן היה למנוע את הגלות הזו, והאם אכן השקיעו לוחמי ירושלים החדשה (שבעצמם היו נתונים בצרות לא קטנות) את המאמץ הנדרש להצלת הרובע. תשע עשרה שנים הציצו גולי הרובע מבעד לחומות לעבר העיר הנטושה. ובחלוף תשע עשרה שנים ושישה ימים, שב העם לירושלים.

